

DE NIEUWE KLEREN VAN DE KEIZER

In het kader van 'groen en duurzaam' moest ik denken aan de jaren zestig van de vorige eeuw toen mijn zus en ik tieners waren. Als groentjes in het leven volgden we 'natuurlijk' de trends in de mode op de voet. En ja, wijlen onze vader zag zijn dochters tot zijn grote schrik in bikini's verschijnen die niet meer aan stof behelsden dan drie driehoekjes op de plaatsen die u zich wel kunt indenken. En zijn schrik besloeg niet alleen de hoeveelheid materiaal of beter gezegd de afwezigheid ervan ("de nieuwe kleren van de keizer"), maar ook de kosten. In tegenstelling tot de nadien verschenen monokini is de bikini een blijvertje gebleken. Een product dat als *duurzaam* kwalificeert in meerdere opzichten volgens Van Dale: *voor lange tijd, weinig vergankelijk en/of er zijn zo min mogelijk grondstoffen voor gebruikt*. En volgens papa: ook – naar verhouding – te *duur*.

In de bouw lijkt *duurzaamheid* inmiddels een containerbegrip te zijn geworden waar allerlei – al dan niet terecht – als *duurzaam* gelabelde producten in worden ondergebracht. Zo kan men bijvoorbeeld, gedreven door het streven om trendsetter te worden, steken laten vallen bij de fabricage van een product (specifieke ongeschiktheid) of kan het label *duurzaam* te snel worden 'ingenaaid' zonder dat gekeken is of het product geschikt is voor het doel waarvoor het volgens het bestek bestemd is (functionele ongeschiktheid). Daarbij is het voor de aansprakelijkheid van belang of de aannemer de bouwstof heeft gekozen of dat deze door of namens de opdrachtgever ter beschikking is gesteld of is voorgeschreven. Regelmatig buigt de Raad van Arbitrage zich over deze materie en oordeelt hij.

In situaties waarbij de aannemer de keuze maakt voor de bouwstof draagt hij het risico voor gebreken van die bouwstof. De opdrachtgever kan, in afwijking van het beginsel dat de aannemer de keuze voor bouwstoffen maakt, zelf bouwstoffen ter beschikking stellen of voorschrijven. De opdrachtgever is aansprakelijk voor schade veroorzaakt door bouwstoffen die door hem ter beschikking zijn gesteld (paragraaf 5 lid 3 UAV 1989). De opdrachtgever is op grond

van paragraaf 5 lid 4 sub a UAV 1989 aansprakelijk voor de door hem voorgeschreven bouwstoffen die functioneel ongeschikt zijn. Niettemin kan de aansprakelijkheid daarvoor 'overslaan' naar de aannemer indien deze, ingevolge paragraaf 6 lid 14 UAV 1989 zonder de directie te waarschuwen voor klaarblijkelijke fouten of gebreken die hij als aannemer kende of redelijkerwijs behoorde te kennen, over zou gaan tot het verwerken van de betreffende bouwstof. De aannemer draagt het risico voor specifieke ongeschiktheid (van de door de opdrachtgever voorgeschreven bouwstoffen). Op grond van paragraaf 5 lid 5 sub b UAV 1989 is de opdrachtgever tevens aansprakelijk voor bouwstoffen die bij een door hem voorgeschreven leverancier moeten worden betrokken tenzij de aannemer een keuzemogelijkheid had met betrekking tot de leverancier van de bouwstoffen.

Bij innovaties van producten die steeds maar weer 'groener en duurzamer' moeten zijn, loert het gevaar dat men blind raakt voor kritiek en zich omringt met jaknikkers, net als bij de keizer in het sprookje. Het resultaat bleek uiteindelijk kinderlijk eenvoudig te voorzien, maar toen was de schade al opgetreden. De keizer had zijn fijnste zijdestoffen ter beschikking gesteld aan de zogenaamde wevers die hij de opdracht had gegeven kleding van een uitzonderlijke schoonheid te vervaardigen. Net als in de huidige tijd, was hijzelf aansprakelijk voor eventuele schade veroorzaakt door de door hem ter beschikking gestelde stoffen. De stoffen waren vermoedelijk zonder gebreken, maar het eindresultaat dat de keizer zelf had goedgekeurd, was dat niet. De wevers waren natuurlijk al vertrokken toen de keizer terugkeerde naar het paleis. Sprookje? Ook vandaag loont het om innovatief te zijn maar kritisch te blijven op het resultaat.

Zoekt u een gevelproduct dat meer om het lijf heeft dan een designerlabel? De leden van de VMRG weten daar wel raad mee!